

Sygn. akt IV Kz 450/13

POSTANOWIENIE

Dnia 24 czerwca 2013 roku

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział IV Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Agata Regulska

Sędziowie SSO Jerzy Menzel

SSO Anna Bałazińska – Goliszewska (spr.)

Protokolant Aneta Malewska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Bogdana Myrny

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 24 czerwca 2013 r.

zażalenia skazanego A. W.

na postanowienie Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieście

z dnia 10 kwietnia 2013 r. sygn. akt II K 846/12

w przedmiocie odmowy przywrócenia terminu

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanowił:

zażalenia nie uwzględnić i zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieście postanowieniem z dnia 10 kwietnia 2013 r., sygn. akt II K 846/12 na podstawie art. 126 § 1 k.k. nie przywrócił terminu do złożenia apelacji od wyroku łącznego z dnia 5 października 2012 r., sygn. akt II K 846/12.

Na powołane powyżej postanowienie osobiste zażalenie wniósł A. W. i kwestionując zasadność wydanego jego sprawie rozstrzygnięcia wskazał, iż nie rozumie pism urzędowych.

Podnosząc powyższe, skarżący wniósł o przywrócenie terminu do złożenia apelacji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 126 § 1 k.p.k. wniosek o przywrócenie terminu zawitego jest uzasadniony wówczas, gdy niedotrzymanie terminu nastąpiło z przyczyn od strony niezależnych, zaś strona w zawitym terminie siedmiu dni od daty ustania przeszkody zgłosi wniosek o przywrócenie terminu. Analiza przesłanek podanych w środku odwoławczym prowadzi do wniosku, że powody podawane przez skarżącego nie mogą zostać uznane za niezawinioną przeszkodę, która uniemożliwiła A. W. dotrzymanie terminu do złożenia apelacji od wyroku łącznego Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieście z dnia 5 października 2012 r., sygn. akt II K 846/12.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż skarżący w toku postępowania nie złożył wniosku o przyznanie mu obrońcy z urzędu, a w żadnym z wcześniejszych postępowań nie odpowiadał w warunkach ograniczonej czy zniesionej poczytalności. Nie zachodziły podstawy zatem do ustanowienia skazanemu obrońcy - w myśl art. 79 § 1 k.p.k. Co istotne skarżący samodzielnie sporządził wniosek o wydanie w jego sprawie wyroku łącznego, złożył wniosek o doprowadzenie na rozprawę i aktywnie w niej uczestniczył, wnosząc m.in. o wydanie wyroku łącznego z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji. Ponadto, mimo braku obecności podczas ogłoszenia wyroku, skutecznie wystąpił do Sądu I instancji z wnioskiem o sporządzenie uzasadnienia wydanego w jego sprawie orzeczenia, który został mu doręczony w dniu 16 listopada 2012 r. (k. 48). Trudno zaakceptować także twierdzenia skarżącego, iż z racji swego stanu zdrowia oczekiwał na wyznaczenie mu obrońcy z urzędu. W świetle zasad logicznego myślenia, gdyby skazany oczekiwał na wstąpienie do sprawy obrońcy z urzędu, nie złożyłby z własnej inicjatywy wniosku o sporządzenie uzasadnienia wydanego w jego sprawie wyroku.

Skazany posiadał zatem wiedzę, iż toczy się w jego sprawie postępowanie. Oczekiwanie zatem ze złożeniem wniosku o przywrócenie terminu do dnia 20 marca 2013 r. świadczy o braku dochowania z jego strony minimum staranności. Z uwagi na powyższe, zasadne było rozstrzygnięcie Sądu I instancji, iż w przypadku A. W. nie została spełniona przesłanka niezawinionego niedotrzymania terminu.

Z uwagi na powyższe, Sąd Okręgowy orzekł jak w części dyspozytywnej.